

ΕΒΔΟΜΗ ΚΥΡΙΑΚΗ ΤΟΥ ΛΟΥΚΑ

Ἡ ἀνάστασις τῆς κόρης τοῦ ἀρχισυναγώγου Ἰαείρου

Ἄπό τό κατά Λουκᾶν Εὐαγγέλιο. λθ'
(Η', 41-56)

Τῷ καιρῷ ἐκείνῳ, ἄνθρωπός τις προσῆλθε τῷ Ἰησοῦ·

41-42α Ὁ Ἰάειρος καταφεύγει στόν Ἰησοῦ

κεῖνο τόν καιρό·

Πλησίασε τόν Ἰησοῦ ἓνας ἄνθρωπος, πού ὀνομαζόταν Ἰάειρος καί ἦταν προϊστάμενος τῆς συναγωγῆς.

41β Ἀφοῦ ἔπεσε στά πόδια τοῦ Ἰησοῦ, τόν παρακαλοῦσε νά ἔρθει στό σπίτι του, **42α** γιατί ξεφυχοῦσε ἡ δωδεκάχρονη μοναχοκόρη του.

42β-48 Ὁ Χριστός θεραπεύει τήν αἱμορροῦσα γυναίκα

42β **Κ**αθώς βιάδιζε γιά τό σπίτι, οἱ ἄνθρωποι τόν περικύκλωναν ἀσφυκτικά.

43α Ἀνάμεσά τους ἦταν καί μιά γυναίκα, πού εἶχε ἀσταμάτητη αἱμορραγία δώδεκα χρόνια.

43β Ἄν καί ξόδεφε ὅλη τήν περιουσία της στούς γιατρούς, ὥστόσο ὅμως κανένας τους δέν τήν θεράπευσε.

44 Αὐτή πλησίασε ἀθόρυβα πίσω του, ἄγγιξε λίγο στήν ἄκρη τό ροῦχο του καί ἀμέσως θεραπεύθηκε, σταμάτησε τελείως ἡ αἱμορραγία της.

45α «**Π**οιός μέ ἄγγιξε»; φώναξε ἀμέσως ὁ Ἰησοῦς.

45β Ἐνῶ ὅλοι ἀρνοῦνταν, ὅτι τόν ἄγγιξαν, μίλησε ὁ Πέτρος καί οἱ μαθητές του·

45γ «Διδάσκαλε, ὁ κόσμος σέ περιέσφιξε τόσο πολύ, πού κοντεύει νά σέ λειώσει κι ἐσύ ρωτᾷς, “Ποιός μέ ἄγγιξε”»;

46 Ὁ Ἰησοῦς ὅμως ἐπέμενε· «Κάποιος μέ ἄγγιξε θεληματικά, γιατί ἐγώ ἀντιλήφθηκα, νά βγαίνει θεραπευτική δύναμη ἀπό μέσα μου».

47α **Β**λέποντας ἡ γυναίκα, ὅτι δέν κατάφερε νά κρυφτεῖ ἀπό τόν Χριστό, πλησίασε κοντά του τρέμοντας.

47β Ἐπεσε ἀμέσως στά πόδια του καί φανέρωσε μπροστά σέ ὅλον τόν κόσμον, γιά ποιόν λόγο τόν ἄγγιξε, ὁμολογώντας δημόσια, ὅτι τήν ἴδια στιγμή θεραπεύθηκε.

48 Ὁ Ἰησοῦς τῆς εἶπε· «Μήν φοβᾶσαι κόρη μου, ἡ πίστη σου σέ ἔσωσε. Πήγαινε τώρα θεραπευμένη στό σπίτι σου».

49-56 Ὁ Χριστός ἀνασταίνει τήν κόρη τοῦ Ἰαείρου

49 Ἐνῶ ἀκόμα μιλοῦσε, καταφθάνει κάποιος ἀπό τό σπίτι τοῦ ἀρχισυναγώγου καί τοῦ λέει· «Ἡ κόρη σου ἔχει πεθάνει, γι' αὐτό μήν ταλαιπωρεῖς ἄλλο τόν διδάσκαλο».

50 Ἀκούγοντας τά λόγια του ὁ Ἰησοῦς, εἶπε στόν πατέρα· «Μήν φοβᾶσαι. Ἐσύ μόνο πίστευε καί ἡ κόρη σου θά σωθεῖ».

51α Ὄταν ἔφθασε στό σπίτι, δέν ἄφησε κανέναν ἄλλον νά μπεῖ στό δωμάτιο.

51β Ἐπέτρεψε νά μποῦνε μόνο ὁ Πέτρος, ὁ Ἰάκωβος καί ὁ Ἰωάννης ἀπό τούς μαθητές του καί ὁ πατέρας μέ τήν μητέρα τοῦ κοριτσιοῦ.

52α Ἐκεῖ ὅλοι ἐκλαιγαν ἀπαρηγόρητα καί θρηνηλογοῦσαν γιά τό κορίτσι.

52β Αὐτός τότε τούς λέει· «Μήν κλαῖτε πιά! Τό παιδί δέν πέθανε, ἀπλῶς κοιμᾶται».

53 Ὁ κόσμος φυσικά τόν περιγελοῦσε, ἀφοῦ ὅλοι ἤξεραν, ὅτι εἶχε πιά πεθάνει.

54 Ὁ Ἰησοῦς ὅμως, ἀφοῦ τούς ἔβγαλε ὅλους ἔξω, ἔπιασε τό χέρι τοῦ κοριτσιοῦ καί εἶπε μέ δυνατή φωνή· «Κόρη μου, σήκω ἐπάνω».

55 Τήν ἴδια στιγμή ἡ ψυχή της ξαναγύρισε στό σῶμα καί ἀμέσως ἀναστήθηκε. Ὁ Ἰησοῦς τότε διέταξε νά τῆς δώσουν νά φάει.

56α Οἱ γονεῖς της ἔμειναν κατάπληκτοι ἀπό τήν ἀνάσταση τῆς κόρης τους.

56β Ἐκεῖνος ὅμως τούς παρήγγειλε, νά μήν διαδώσουν σέ κανέναν τό γεγονός.